

T H E S I S I.

SI gratia divina aliâs in electis magna est, certè in dono perseverantiæ conspicua fit, ubi in fide in Christum & regeneratione per Sp. sanctum, studioq; pietatis conservantur: quam qui præstare potest, Salvatoris testimonio salvus erit. *Matth. 24. v. 13.*

II.

Est autem certitudo electionis, seu perseverantia sanctorum, beneficium Dei gratuitum, quo donati electi in *πληροφορία υ̅θεσίας* (quam ad se quoq; pertinere sciunt) & studio pietatis ad extremum vitæ halitum perseverant, promissamq; coronam vitæ æternæ certissimè assequuntur.

III.

Causa *προηγυμένη* seu impulsiva antecedens illius gratiæ electis datæ, est (a) beneplacitum Dei, qui eos ad se (b) trahit, iisdemq; dat (c) velle & perficere, liberâ voluntate regendo eorum voluntatem, ut fiduciâ filiali ei adhæreant, in timore ipsius incedant, juxta omnia ejus præcepta vivere studeant, omnibusq; potius creaturis renuncient, quàm ut ab amore ejus se separari patiantur.

a *Eph. 1. v. 9. & 13.* b *Joh. 6. v. 44.* c *Phil. 2. v. 13.*

IIII.

Hujus certitudinis considerari gradus debent. Fides enim in aliis est major, quàm in aliis, nec non in uno eodemq; nunc major, nunc minor est.

V.

Fides est certa & fiducialis assensio, quâ fidelis promiss-

fioni gratiæ assentitur, & credit, eam ad se non minus, quàm ad omnes alios credentes pertinere. In qua deinde ad finem vitæ perseverat, immotaq; constantiâ vitam æternam sperat.

VI.

Hanc in quovis electo adeò efficaciter vocato indubitatum esse affirmamus, ut (a) portæ inferorum ei non prævaleant. Illa inquam (b) domus est super petram exstructa, quam procellæ & aquæ deturbare nequeunt.

a *Matth. 16. v. 18.* b *Matth. 7. v. 24 25.*

VII.

Hinc triumphus ille Apostoli, *Rom. 8. v. 38. & 39.* Certò persuasus sum, quòd neq; mors, neq; vita, neq; angeli, neq; principatus, neq; virtutes, neq; præsentia, neq; futura, neq; altitudo, neq; profunditas, neq; etiam ulla creaturarum poterit nos separare à dilectione Dei, quæ est in Christo Jesu, Domino nostro. *Item v. 31. & 36.* Quis nos separabit à charitate Christi? num afflictio? num angustia? &c. Imò in his omnibus plus quàm victores sumus, per eum qui dilexit nos.

VIII.

ὁλιγοπισία interdum quidem titubant credentes, de præsentia & auxilio divino dubitantes, præterquã quòd in mente multæ adhuc ignorantix hærent, inq; cordis affectibus magna adhuc manet ἀταξία: ita tamen cadunt, ut resurgant. Sustentat enim Dominus manus iustorum: fidesq; eorum nunquam ita exstinguitur, ut penitus aboleatur & deficiat. A Jehová gressus viri statuuntur, cujus delectatur viâ, *Pf. 37. v. 23.* Exemplum Davidis consideretur, qui quum adulterio & homicidio pollutus graviter prostratus esset, petiit tamen, ne Deus Sp. sanctum à se auferret, *Pf. 51. v. 13.* Deus eorum quos
in ma-

in manus notavit, minus oblivisci potest, quàm mater filii,
Esa. 49. v. 15. & 16.

IX.

Imò verò ipsæ etiam tentationes electis in bonum cedunt, & experimentum præbent. *Rom. 5. v. 3.* Scimus, quòd afflictio patientiam pariat &c. *& c. 8. v. 28.* Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui ex proposito vocati sunt.

X.

Quemadmodum enim Deus propter se omnia fecit, *Prov. 16. v. 4.* Sic etiam propter electos omnes occasiones præcavet, ne corrumpantur & deficient.

XI.

Nisi enim hoc esset, fieri non posset quin cum reprobis corrumpèrentur ac perirent.

XII.

Haftenus indicata est perseverantiæ sanctorum causa *πρὸς τὸ μέν*, itemq; causa efficiens principalis. Sequitur ut dicamus etiam de aliis causis.

XIII.

Igitur causa procatartica quæ Deum movet, ut credentes in fide conservet, est tum sacrificium Christi, tum intercessio ejusdem, tum verò etiam preces ipsorum credentium. Nam Christus sacrificio suo impetravit electis (a) remissionem peccatorum & gratiam Dei, ac proinde donationem Sp. sancti: qui in illis fidem & efficit & conservat. Intercessione etiam suâ ut olim in terris à Deo impetravit, ne deficeret (b) fides Petri cæterorumq; electorum Apostolorum: ita etiam hodie in cælis ab eodem impetrat, ne deficiat fides ullius verè credentis. Preces autem sanctorum conducere ad perseverantiam in fide, percipitur ex eo, quòd nos (d) jussit De-

um orare, ne nos inducat in tentationem, quòdque (e) iussit orare apostolos tempore suæ passionis, ne intrarent in tentationem.

a *Hebr. 9. v. 15.* b *Luc. 22. v. 32.* c *Rom. 8. v. 34.* *Hebr. 9. v. 24.*
d *Matth. 6. v. 13.* *Luc. 11. v. 4.* e *Matth. 26. v. 41.*

XIII.

Causa verò instrumentalis, quâ Deus ad fidem in electis conservandam utitur, est prædicatio meditatioque; (a) verbi Dei, & (b) usus sacramentorum: nec non (c) afflictiones propter confessionem Evangelii.

a *Eph. 6. v. 13. & 17.* b *1. Cor. 10. v. 1. 2. 3. 4. & 5.* c *Rom. 5. v. 3. 4. & 5.*

XV.

Et si autem credentes interdum labuntur, & quidem graviter: ut videre est in Davide committente adulterium atque homicidium, & in Petro negante Christum: tamen interim à fide non deficiunt, nec illam amittunt. Id quod de Davide testantur hæc ipse in adulterium atque homicidium lapsi verba, Spiritum tuum sanctum ne aufer à me, *Pf. 51. v. 13.* De Petro autem idem testantur verba ipsius Christi, *Luc. 22. v. 32.* Ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua.

XVI.

Porrò quum hæc de perseverantia sanctorum doctrina magni sit momenti, quippe quæ credentibus maximum solatium affert: operæ pretium est, ut eam claris sacræ scripturæ testimoniis confirmemus. *Matth. 12. v. 20.* Arundinem quassatam non confringet, & linum fumigans non extinguet, usquedum protulerit ad victoriam iudicium. *Matth. 13. v. 23.* Qui in terram bonam excepit semen, is est qui sermonem audit, & intelligentiam intendit, qui videlicet fructum fert: editque; alius quidem centena, alius sexagena, alius verò trigena.

4
tricensa. *Luc. 22. v. 32.* Sed ego deprecatus sum pro te, ne deficiat fides tua: tu igitur aliquando quum te converteris, stabili fratres tuos. *Joh. 10. v. 28.* Ego vitam æternam do eis: nec peribunt in æternum, neq; rapiet eas quisquam è manibus meis. *Rom. 8. v. 38.* Mihi persuasum est, neq; mortem, neq; vitam, neq; angelos, neq; principatus, neq; potestates, neq; præsentia neq; futura, neq; sublimitatem, neq; profunditatem, neq; ullam rem aliam creatam posse nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro. *Rom. 11. v. 28.* Dona & vocatio Dei ejusmodi sunt, ut eorum ipsum pœnitere non possit. *1. Cor. 10. v. 13.* Tentatio vos non cepit nisi humana; fidelis autem est Deus qui non sinet vos tentari supra id quod potestis, sed unà cum tentatione præstabit etiam exitum, ut possitis sufferre. *2. Tim. 2. v. 19.* Solidum tamen fundamentum Dei stat, habens sigillum hoc, Novit Dominus eos, qui sunt sui: & Abscedat ab injustitia quisquis nominat nomen Christi. *1. Pet. 1. v. 5.* Qui virtute Dei custodimini ad salutem quæ parata est patefieri tempore ultimo. *Et v. 23.* Regeniti non ex semine corruptibili, sed incorruptibili, id est, per sermonem Dei vivi, & manentem in æternum. *1. Joh. 2. v. 19.* E nobis egressi sunt, quia non erant ex nobis: nam si fuissent ex nobis, permanissent utiq; nobiscum: sed egressi sunt ex nobis, ut patefieret, non omnes esse ex nobis. *Pf. 1. v. 3.* Vir ille, cujus oblectatio est in lege Jehovæ, est sicut arbor plantata ad rivos aquarum, quæ fructum suum edit in tempore suo, & ejus folium non decidit, ideo quicquid faciet prosperabitur. *Esā. 42. v. 3.* Arundinem quassatam non franget, & ellychnium fumigans non exstinguet. *Jer. 32. v. 40.* Et pangam ipsis fedus perpetuum, fore ut non avertam me à prosequendis ipsis, benefaciendo ipsis, & reverentiam mei indam animo ipsorum, ut non recedant à me. *Osē. 2. v. 19.* Et desponsabo te mihi in seculum: desponsabo te, inquam, mihi justitia iudicioq; &

benignitate ac misericordiâ. Hæc testimonia ejusmodi
sunt, ut ea omnibus veritatis studiosis satisfactura speremus.
Quod restat, Deum oramus, ut sicut vera fide nos per Evan-
gelii prædicationem atq; meditationem donavit, sic
in eâdem nos per eandem ad finem
usq; conservet, Amen.

the scale towards document

4

eprecatus sum pro te, ne de-
do quum te converteris, sta-
ovitam aeternam do eis: nec
et eas quisquam è manibus
n est, neq; mortem, neq; vi-
us, neq; potestates, neq; præ-
atem, neq; profunditatem,
osse nos separare à charitate
omino nostro. *Rom. 11. v. 28.*
t, ut eorum ipsum poenitere
vos non cepit nisi humana;
et vos tentari supra id quod
præstabit etiam exitum, ut
dum tamen fundamentum
ovit Dominus eos, qui sunt
quis nominat nomen Chri-
ustodimini ad salutem quæ
no. *Et v. 23.* Regeniti non
aptibili, id est, per sermonē
um. *1. Joh. 2. v. 19.* E nobis
bis: nam si fuissent ex no-
: sed egressi sunt ex nobis,
obis. *Pf. 1. v. 3.* Vir ille, cujus
cut arbor plantata ad rivos
t in tempore suo, & ejus
d faciet prosperabitur. *Esa.*
on franget, & ellychnium
40. Et pangam ipsis fedus
me à prosequendis ipsis,
n mei indam animo ipso-
19. Et desponsabo te mihi
n, mihi justitia iudicioq; &